

**SZEGEDI
ÜNNEPI
HETEK**

A XVI. Pedagógiai Nyári Egyetem előadásai a Biológiai Központban, délelőtt 9 órától.

Haydn: A patikus. A Tanyszínház előadása Pítvaroson este fél 7-kor.

Kondor Béla monotípiái. Kiállítás a Bartók Béla Művelődési Központban, július 29-ig.

Keeskés Ágnes textiltervező kiállítása a Bartók Béla Művelődési Központ „B” Galériájában, július 29-ig.

Móricz Zsigmond-émlék-

kiállítás a Somogyi-könyvtárban, július 21-ig.

Képek a Tiszáról. Horváth Dezső és Gyenes Kálmán fotókiállítása a tápéi Juhász Gyula Művelődési Házban, augusztus 9-ig.

A Kiskunság népi fafaragása. Kiállítás a szőregi Tömörkény István Művelődési Házban, július 26-ig.

A Solar alkotócsoporthoz tartozó fotókiállítás a dorozsmai Petőfi Sándor Művelődési Házban.

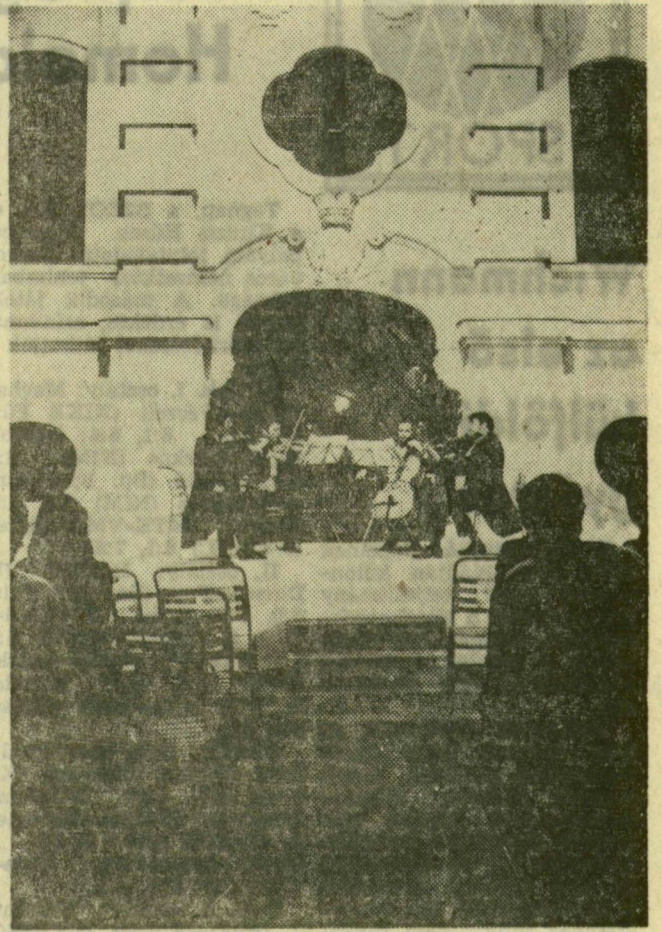
A Móra Ferenc Múzeum állandó kiállításai: Hunok,

avarok, magyarok; Élő szegedi képzőművészet; Lucsgyűjtemény; Épülő Szeged; „Vasvirágok” — a szegedi lakatos- és kovácsmesterség 200 éve; Kőolaj és földgáz; Parasztbútorok és -viseletek; Ember és környezete.

Hj. Lele József néprajzi gyűjteménye Tápén (Vártó u. 4.), megtekinthető délután 2-től 6-ig.

Plakátkiállítás a November 7. Művelődési Házban, augusztus 15-ig.

Muzsikáló udvar

Accs S. Sándor felvétele

A Voces Contemporaneae román vonósnégyes koncertjével hétfőn este megkezdődött a városi tanásház Muzsikáló udvarának idei hangversenysorozata. A négy fiatal román muzsikás Haydn-, Bartók- és Schubert-műveket adott elő, nagy sikerrel. Képünkön: a vonósnégyes, amely „megnyitotta” az év Muzsikáló udvarát

Korszerű taneszközök az oktatásban

Érdekes témák a nyári egyetemen

Az idei nyári egyetem központi témakörének — az oktatástechnológia elmélete és gyakorlata — különböző kérdéseit összesen 18 előadás tárgyalja a kurzus kilenc napján, délelőttönként. Az elméleti jellegű munkát délutánonként az oktatástechnológiai gyakorlatról irformáló bemutatók követik. A témakör szakértőinek — a veszprémi Országos Oktatástechnikai Központ, az Országos Pedagógiai Intézet, az Iskolatelevízió, az Iskolarádió, valamint a felsőoktatási intézmények oktatástechnológiai központjainak munkatársai — kettős célja van: az előadásokon és a bemutatókon megismerjék a hallgatók a korszerű taneszközöket, illetve hatékony alkalmazásukat; meghatározzák az oktatástechnológia helyét, szerepét a pedagógiában.

A nyári egyetem hallgatósága

Az Egyetemi Számítógépes Oktatóprogramok bemutatóit tartják, előadás foglalkozik ezek helyes alkalmazásával. Az Iskolarádió és az Iskolatelevízió közoktatásban betöltött szerepe szintén előadások témája, bemutató a videotechnika alkalmazását látják a pedagógusok. (A délutáni bemutatókat a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola oktatástechnológiai tanszékén tartják.)

A gazdag program a tegnapi délelőtti megnyitóelőadással megkezdődött: Genzwein Ferenc, az Országos Oktatástechnikai Központ főigazgatója az oktatás korszerűsítésének időszerű kérdéseiről beszélt. Kifejtette, miért szükséges elengedhetetlenül az oktatás reformja, és melyek az iskolarendszernek, az oktatásügynek a korszerűsítést gátló ellentmondásai és hiányosságai. Elmondta, hogy

nélkülözhetetlenné vált olyan tudományág léte, amely kísérletileg kipróbált programot képes adni a társadalmi fejlődés által meghatározott pedagógiai feladatok megoldásához; olyan gyakorlati pedagógia, amely szorosan érintkezik a tudományokkal, integrálni képes az elméleti kutatásokat. Az oktatástechnológia, mint pedagógiai tudományág, tapasztalati úton igazolt ismeretek rendszere, amelynek a következők az alapkérdései: hova akarunk menni (célmeghatározás), hogyan jutunk oda (a tanítás megtervezése) és végül: honnan tudjuk, hogy megértettünk (az értékelés, az eredmények mérése). A tudományág elméletének ki-munkálása mellett számos gyakorlati teendőt kell elvégezni ahhoz, hogy az oktatástechnológia pedagógiai céljainak elérését szolgálhassa. S. E.

Rendezik a Nyári Tárlatot

A Móra Ferenc Múzeum Horváth Mihály utcai Képtárában Szamosi Ferenc művészettörténész irányításával a Szegedi Nyári Tárlat anyagának rendezését. A vasárnap 20. alkalommal megnyitó országos kiállítás a képtár három szintjén, mintegy 160 művész, több mint 250 alkotását sorakoztatja fel. Leggazdagabb a festményanyag, több mint száz táblakép kerül a falakra. A 84 kisplasztika és érem mellett közel 60 görkai lapot mutatnak be

Befejeződtek a folklór-bemutatók

A tegnapi, harmadik újszegedi előadással befejeződtek a nemzetközi néptáncfesztivál folklórbemutatói. A német, a lengyel, a bolgár, a finn és a hazaiak, az ÉDOSZ-együttes műsora ismét telt ház előtt pergett — nagy sikert aratott. Ugyanakkor a harmadik volt a sorban a délutáni nemzeti nap programja; a finn és a román együttes táncaira — a borús idő ellenére — sok néző volt kíváncsi a múzeumparkban. A fesztivál következő napjain elsősorban a dómzsinpadi bemutatóra készülnek a táncosok. A Vásár című kétrészes táncjátékot ma, szerdán este próbálják a Dóm téren, főpróbára: pénteken.

Don Carlos, személyesen

Az idei Verdi-premier, A végzet hatalma talán legnagyobb érdeklődéssel várt énekesegység. Szinte kizárólag csak adatokat, a nemzetközi karrierig vezető úttalomsokat ismerünk: a híres leningrádi egyetemi kórus tagjaként kezd énekelni, 1971-ben megnyeri a Glinka emlékének szentelt nemzetközi dalversenyt, két év múlva Belgrádban figyelnek fel rá, 1974-ben Zwitckauban, a Schumann-hangversenyen már ismert és elismert baritonista. Lemezfelvételek, külföldi fellépések. Tavaly óta szülővárosa, Leningrád operájának, a Kirov Operának magánénekes. Ez év tavaszán a budapesti Operában Escamillót éneklte Obrasczova oldalán az Anyeginben. Mindössze 33 éves.

Ezek csak tények. Személytelen, objektív információk. Mégis gyanítható: Szergej Lejferkus a végzet hatalma szegedi előadásának Nagy Ismeretlené.

— Igen, először vagyok Szegeden...

— Énekelt már szabadteri színpadon?

— Athénben, tavaly. Amfiteátrumban, 6 ezer néző előtt, mikrofon nélkül. Különleges feladatot jelent természetesen, de szerintem ennek a Verdi-operának eleve szabadteri előadás kell. Nagyon tetszik a tér, kiváló az akusztika. Szinte absztrakta hatása, szimbolikus jellegű a díszlet, a színpadmegoldás művészi szempontból nagyon szerencsés. Kényelmes próbálni is.

— Eszerint első szegedi benyomásai jók...

— Így, „első nekifutásra” Szeged nagyon tetszik. Leningrádról mondják, hogy intelligens város. Azt érik ezen, hogy szinte minden eredeti művészi elképzelés, új és izgalmas szellemi áramlat onnan indul. ez határozza meg kulturális arculatát. Azt tartják, a leningrádiaknak különleges érzékük van ahhoz, hogy ilyes-

mit másutt is meglássanak. Ha így van, én Szegedről ezt érzem. Gondolom, csak efféle hagyományokkal volt lehetséges magának a szabadterének a megteremtése is. Zenei körökben azt szokták mondani, olyan egy város, amilyen a zenekara. És a szegedi zenekart jónak tartom.

— Don Carlost éneklé néhány nap múlva itt, a Dóm téren. Még nem találkozott ezzel a szereppel...

— Pedig Verdi annak idején kifejezetten egy pétervári operának írta. Feljegyeztem: 1862. november 10-én a Marinszkij-színházban volt a darab ősbemutatója, a milánói Scalában csak hét évvel később, 1869 februárjában került közönség elé. Sokat játszották azóta Leningrádban — de tíz éve nem. Nekem pedig éppen tíz éve van munkaviszonyom... Így Szegeden kerültem testközelbe kapcsolatba az operával, és Don Carlos alakjával.

— Hogyan sikerül a találkozás?

— Hát... persze, hogy izgatott vagyok. Minőségileg mást, újat jelent nekem, ed-

díg nem énekeltem hasonló szerepet. Úgy gondolom, az egész megvalósítás kulcsa Don Carlos jellemének alapkonfliktusa: ez az ember kegyetlen, de tudatában van saját negatívumainak. Az ellentét feloldhatatlan, tragédiába torkollik. A karaktert teljes egészében a két pólus közötti harc határozza meg. Erre kell ügyelnem. Nagyon összetett feladat, egy személyiség ingadozásába kell helyezkednem hangban, színpadi játékbán egyaránt. Teljes azonosulásra van szükség. Don Carloshoz hasonló embereket ma is ismerünk... A néző higgye azt, hogy ez az ember szimpatikus, amilyennek először látszik. Ugyanakkor élje át a kettősséget, érezze meg, hogy szehved is. Tehát egyfajta együttérzésre és párhuzamosan tudatos „hibálásra” kell szorítani, a konfliktust élezve. Igyekszem erre törekedni.

— Milyen segítséget kap mindehhez?

— Amikor idejöttem, voltak elképzeléseim, „készültem”. Nagyon-nagyon örülök, hogy a rendező, a karmester és a zenekar felfogása egybeesik az enyémel, pontosabban kiegészíti és felerősíti azt. Kialakult bennem egy összkép, amely a szcenikai adottságokkal együtt közös a rendezői elképzeléssel. Igen nagy szerencsének tartom, mert sokszor képmutató lehet a színész, úgy tesz, mintha egyetértene mindennel, közben egyáltalán nincs így. De az ilyesmiből általában semmi jó nem szokott kisülni, a közönség szenvedje meg. Tehát most ezért vagyok igazán boldog, hogy nem kell kompromisszumokat kötnöm, nem kell „udvariaskodnom”, hiszen csak a néző látná kárát. Így viszont valóban közössé váit a cél. S a többi — rajtam múlik.

Domonkos László